

setmanari d'informació general i cultural

Any XXIII
Número 1.074
10 març 2017

la veu

de Benicarló

1'70 euros

LA CARXOFA DE BENICARLÓ BAT RÈCORDS DE PREU

**EL CONSELL REGULADOR
ACONSEGUEIX VENDRE
LA CARXOFA DE BENICARLÓ
A MÉS DE TRES EUROS.**

Fronteres: "Us presento un cantant o grup que m'agrada molt"

EDITORIAL

1074

la veu de Benicarló

DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

La història d'una carxofa

Tambors de guerra com a banda sonora. Fent més soroll del que a la resta de mortals ens agradaria. No s'entén, és totalment inadmissible que, un quart de segle després, les vanitats personals vulguen estar per damunt d'una festa que es va fer per donar-li publicitat a un dels productes que més els costa de treballar als nostres llauradors: la carxofa amb DO de Benicarló. I és només això el que ens ha de preocupar. Queda fora de tota lògica els comentaris d'alguns restauradors, que han signat en nom de tots una nota que mai es tindria que haver fet pública. Per ridícula, per incoherent i per lamentable (ens ha costat buscar qualificatius que no ofengueren ningú).

La festa, senyors, s'ha polititzat des del primer dia que un polític va presidir un sopar de gala, va tallar la cinta de la demostració gastronòmica o es va ficar la brusa per

acompanyar al consell regulador en la torrà popular. Per exemple. Polítics han passat de tots els colors i gustos per esta festa i sempre han estat ben rebuts. Fins i tot, mira tu, li hem donat la Carxofa d'Or a Carlos Fabra, en el seu temps gloriós, quan presidia la Diputació de Castelló i era l'amo del cortijo (sense segones). I no es va immolar ningú. Ni l'oposició va piular (amb honroses excepcions).

Enguany, ja veiem, resulta que un cuiner i un polític s'han convertit en el blanc de les crítiques. El primer per acceptar l'invitació del consistori. El seu pecat, ser el primer Estrella Michelin que ha tingut Benicarló. Resino, mai ningú no és profeta a la seua terra. Els del poble del costat (del nord), ja li han oferit asil polític, a ell i a la nostra alcaldessa. Vergonyós. El segon, el polític, perquè va contestar les preguntes d'uns ¿atrebits? reporters que fan un programa a l'emissora municipal. Un panorama vergonyós.

Mentre, la carxofa fa camí. Es veu que li va el palo, perquè enguany els llauradors han fet una de les millors collites que es recorden. Prop de tres euros se'ls ha arribat a pagar el quilo, un preu que s'apropa a la dignificació de l'ofici de llaurador. Felicitats. Tot el mèrit és vostre. Feu un producte que ens fa sentir-nos orgullosos de ser benicarlandos. Quan arriba l'hivern, se'ns ompli la boca de dir que els nostres camps estan plens de carxofes de qualitat. I eixe esforç, senyors, no es mereix estos comportaments de pati d'escola. Ja està be. Caminem cap al 25 aniversari amb la cara ben alta i rentem els draps bruts dins de casa. La bugada ha de sortir ben neta al carrer quan celebrem el quart de segle. La festa ha de donar una passa endavant i hem d'anar tots junts de la mà. Tots.

CARXOFA I PANISSOLA

Panissola: no hi ha més poca vergonya que la d'aquells hipòcrites que als pobles diuen una cosa i a la capital en fan una altra. Com la del PP que ací, al ajuntaments, només fa que votar, a favor, mocions per tenir Rodalies i quan li presenten a les Corts Espanyoles una proposta en aqueixos termes, presentada pel grup de Compromís, amb el suport unànime de tota la resta de grups... va i vota en contra! I mentrestant ací mirarem com passen els trens, pocs, cars i amb la gent amuntegada! Ni tenen vergonya ni la coneixen! Un cabàs de panissoles!

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON I RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL-LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE
I EL SAMARUC

Administració, subscripcions

© COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

BOSSES SOLIDÀRIES

AFA BENICARLÓ

text JAUME ROLÁNDEZ fotos GLORIA CANET

A Benicarló hi ha una botiga anomenada Todo Hogar que, a preu econòmic, ofereix productes variats que es poden necessitar a la llar així també com articles de papereria, decoració, regals...

Doncs bé, aquesta botiga, des de fa temps cobra a preu d'algun cèntim les bosses de plàstic que els clients demanen per transportar els productes que hi compren. I amb la finalitat

de convertir els diners aconseguits en ajuda econòmica per alguna de les associacions socials de la ciutat. I en aquesta ocasió, Todo Hogar ha determinat lliurar a la Unitat de Respir d'AFA Benicarló un taló de 1.165 € (mil cent seixanta-cinc euros) que correspon al profit econòmic aconseguït amb la venda de bossa a bossa solidària i a cèntims d'euro també solidaris. I fent ús naturalment d'aquests dos refranys: "Si afegeixes una mica a la mica i ho fas així sovint, aviat arribarà a ser molt" i "Els diners creixen a l'arbre de la paciència". Des d'AFA Benicarló agraïm i celebrem actituds i responsabilitats com aquesta de la botiga Todo Hogar. De veres, MOLTES GRÀCIES.

CONTACTA AMB “LA VEU DE BENICARLÓ”

twitter: [@Elstafaners](#)

mail: veubenicarlo@gmail.com

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4

info

La informació que es multiplica

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

www.3x4.info

La calamanda

benicarló al día

diario digital de benicarló

LA CARXOFA DE BENICARLÓ BAT RÈCORDS DE PREU

text REDACCIÓ

EL CONSELL REGULADOR ACONSEGUEIX VENDRE LA CARXOFA DE BENICARLÓ A MÉS DE TRES EUROS.

La carxofa DO de Benicarló ha batut rècords en aquesta campanya, de preu i de quilos de producció. Encara que falta un mes perquè la campanya d'etiquetatge amb el segell de qualitat es tanque, des del Consell Regulador de la DO no poden estar més satisfets. Francisco Lluch, el seu president, assegura que "ha sigut una campanya excel·lent", ja que mancant els balanços definitius, "tenim rècord tant en quilos produïts com en preu de venda". I és que per primera vegada en la història del Consell Regulador, la preuada carxofa benicarlanda ha superat els tres euros de preu de venda en el mercat, un sostre al que no s'havia arribat mai. De fet, segons va explicar el director de la cooperativa agrícola Benihort, "va haver-hi repunts durant el mes de gener que van situar el preu al voltant dels tres euros".

UNA CAMPANYA EXCEL·LENT

Lluch va analitzar la campanya recordant que "comencem al desembre amb unes carxofes que van resultar danyades per les intenses pluges. Açò va provocar que les puntes de les fulles es feren negres", per la qual cosa no es van poder etiquetar amb el segell de DO. Però sobrepassat aqueix sot climatològic, tot han sigut bones notícies per a la carxofa benicarlanda. "Gener i febrer han sigut excel·lents, i en

ve de la p gina anterior

aquestes dates encara la carxofa està preciosa”, va sostenir Lluch. I és que els camps es troben en plena producció d'aquest producte, que sens dubte és una de les sustentacions de l'economia dels llauradors benicarlandos. Guillermo Edo, va detallar que “s'ha aprofitat el cent per cent de la producció, perquè no hi ha hagut minvaments” que impediren que determinada part de les carxofes siguin de segona o tercera categoria. En aquests moments, quan encara estem en la primera part de la campanya, “portem comercialitzats 2'2 milions de quilos de carxofes de Benicarló”. En total, “entre un deu i un quinze per cent més” que en altres campanyes.

EL TREBALL DELS LLAURADORS

Pel que fa als factors que han portat a l'èxit d'aquesta campanya, el president del consell regulador no ho dubta. “La climatologia ha sigut molt bona aquest hivern. Només ha gelat de forma molt puntual en determinades partides”, va explicar. I és que les gelades són un dels temors dels agricultors, ja que fan malbé tota la collita. La mala campanya que ha fet la carxofa murciana i la navarresa també ha beneficiat la benicarlanda. Allí “van tenir pluges torrencials a principi de temporada” el que va provocar que pràcticament es perdera la campanya.

Però l'estratègia dels agricultors benicarlandos també ha anat al seu favor. I és que tradicionalment els esqueixos de carxofes començaven a plantar-se en el mes de juliol el que provocava que, amb el canvi climàtic “les mates no acabaren de tirar per l'excés de calor”, un altre dels enemics de

l'hortalissa. Ara “hem retardat la plantació fins al mes d'agost” el que ha afavorit el major rendiment de les mates, que comencen la campanya en tota la seua esplendor al voltant del mes de desembre.

No acaben ací les bones notícies per al camp benicarlando, ja que quan dins d'un mes finalitze la producció amb etiquetatge de la DO, els agricultors començaran a vendre el sobrant a la indústria conservera. “Sembla que han venut tota la producció de l'any passat i ja estan esperant que comencem a vendre'ls”, va detallar Lluch. D'aquesta manera, mancant els balanços definitius, tot apunta al fet que aquesta serà la millora campanya de carxofa de Benicarló de la història.

LA CRIDA OBRI LA PORTA A LES FALLES

text i fotos REDACCI

“Benicarlandos, Fallers, ja estem en Falles”. Amb aquesta frase les Falleres Majors de Benicarló, Alicia Fuster i Nadia Beltrán, obrien la porta dels festejos fallers en la ciutat. La Crida des de la balconada de l'ajuntament es va convertir en un acte festiu en el qual van participar, a més de les 13 comissions de la ciutat, centenars de benicarlandos que van voler sumar-se a la festa.

I és que des de les sis de la vesprada, els casals van començar a calfar motors de cara a l'esdeveniment faller. Les concentracions servien per a animar l'ambient als voltants, ja que les xarangues van posar la seua nota d'animació. Des de fa uns anys, diferents xarangues s'encarreguen d'arreglar a les comissions falleres en els seus casals per a acompanyar-les fins a l'ajuntament. Els fallers, abillats amb les bruses i polars propis de la seua comissió, es concentraven ansiosos d'escoltar de la boca de les seues màximes representants les màgiques paraules. A dos quarts de nou de la vesprada donava començament l'acte amb les paraules de l'alcalde de Benicarló, Xaro Miralles, que va convidar a tots a viure unes falles en pau, harmonia i civisme. A continuació, prenen la paraula Alicia Fuster, Fallera Major de Benicarló, i Nadia Beltrán, Fallera Major Infantil. Elles, les vertaderes protagonistes de l'acte, es van encarregar de nomenar una a una a les tretze comissions de la ciutat, enaltir el seu treball i animar a fallers, benicarlandos i visitants, a participar de la festa de forma plena. Un pomell de focs artificials tancava l'acte. Però no la nit, ja que els fallers, en cercavila, es van dirigir a la pista annexa del pavelló poliesportiu, on es va celebrar un gran sopar de germanor fallera. L'acte, obert a tot el poble, es tancava amb un animat ball. Diumenge, les comissions tornaran a citar-se en el mateix lloc para a degustar les paelles de germanor.

Comencen les restriccions de trànsit amb motiu de les Falles 2017

La instal·lació dels casals a les zones més cèntriques de Benicarló ha obligat a tallar alguns carrers al trànsit rodat. Com mesura de seguretat, l'aparcament de la plaça de la Constitució romandrà tancat a partir del dimecres 15 de març.

Aquesta setmana han començat a muntar-se els casals fallers amb motiu de la Cavalcada del Ninot que tindrà lloc el proper dissabte 11 de març. La instal·lació dels casals de les falles del Mercat Vell, El Caduf, Els Cremats, L'Embut, La Paperina, La Carrasca, Els Conquistaors i Amics del Foc (amb nova ubicació al carrer de les Illes Canàries) han propiciat el tall d'alguns carrers, tot i que fins al proper diumenge dia 12 no començarà la plantà dels monuments. A partir d'aquest moment, també es veuran afectats carrers com Pérez Pina, Botànic Cavanilles, Céstar Cataldo o Cronista Vicià, que quedaran tancats o modificaran el sentit de la circulació.

Com a mesura de seguretat, la Regidoria de Governació informa que l'aparcament de la plaça de la Constitució romandrà tancat a partir del dimecres 15 de març i l'accés pel carrer Ferreres Bretó quedarà prohibit, excepte per als vehicles de càrrega i descàrrega, els sanitaris i els de seguretat.

Aquest tancament de carrers farà que es modifiquen les rutes i parades del servei de línia. Per aquest motiu, els autobusos circularan pels carrers de Jacinto Benvente, Maestrat, Ramon i Cajal i Sant Francesc. La parada dels autobusos de llarg recorregut s'ha traslladat, com en anys anteriors, a l'estació de servei de Repsol de l'antiga N-340.

Cal recordar que la Cavalcada del Ninot enguany canvia de recorregut. Així, els carrers de Pius XII, Francisco Pizarro, lecla, Méndez Núñez i Doctor Ferran tindran restringida la circulació i l'aparcament el dissabte 11 de març per la vesprada.

Amb motiu de l'ofrena de dissabte 18, quedarà afectada la circulació dels carrers de Pius XII, Crist de la Mar, la Volta i Major.

JUNTA LOCAL FALLERA

PROGRAMA D'ACTES

DIVENDRES 3 DE MARÇ

17.00 h Entrega de ninots al Centre Geriàtric.
Lloc: Centre Geriàtric.

20.00 h Inauguració de l'Exposició del Ninot Indultat 2017.
Lloc: MUCBE.

DISSABTE 4 DE MARÇ

08.00 h Despertà pels carrers de la ciutat, a càrrec de les falleres majors de Benicarló i les seues corts d'honor.
Lloc d'inici: Pl. de les Drassanes (seu de la JLF).

18.00 h Cercavila de les Falles des dels seus casals fins a la plaça de la Constitució per participar en la Crida d'inici de les Falles 2017.

20.30 h Crida des dels balcons de l'Ajuntament, a càrrec de les falleres majors de Benicarló.
Lloc: Pl. de l'Ajuntament.

21.30 h Sopar popular i Festa Benicarló en Falles 2017.
Lloc: Pista annexa del Pavelló Poliesportiu.

DIUMENGE 5 DE MARÇ

12.00 h Paellès de germanor de les comissions falleres.
Lloc: Pista annexa del Pavelló Poliesportiu.

DISSABTE 11 DE MARÇ

14.00 h Mascletà de Pirotècnia Tomás a València.
Lloc: Pl. de l'Ajuntament de València.

18.00 h Inauguració de l'exposició fotogràfica «Blancaneu», a càrrec de Piluka Photographer. Una sèrie d'instantànies que intensifica la imatgeria del famós conte, després

del treball de la seua autora. Horari de 18.00 a 21.30 h.
Lloc: Institutó Sofia, c. de Francisco Pizarro 15, 1r.

19.00 h Cavalcada del Ninot.
Lloc de sortida: Pl. de la Constitució.

DIUMENGE 12 DE MARÇ

18.00 h Acte de lliurament de les màximes recompenses i lliurament dels Premis Ninots Indultats 2017. Posteriorment s'anirà en cercavila fins al Mucbe per a veure els ninots guanyadors.
Lloc: Auditori Municipal.

DILLUNS 13 I DIMARTS 14 DE MARÇ

Plantà de les falles. Lloc: Emplaçaments dels monuments fallers.

DIMECRES 15 DE MARÇ

9.30 h Visita del jurat qualificador a les falles de la ciutat.

20.00 h Acte de lliurament de Premis a les Millors Falles de Benicarló.
Lloc: Pista annexa del Pavelló Poliesportiu.

21.30 h Visita a les falles guanyadores.

DIJOUS 16 DE MARÇ

Visita de les falleres majors de Benicarló i corts d'honor a les diferents residències de la ciutat.

DIVENDRES 17 DE MARÇ

11.00 h Concurs de dibuix infantil a la falla guanyadora.
Lloc: Falla guanyadora.

14.00 h Mascletà a càrrec de

Pirotècnia Tomás.
Lloc: Pl. de la Constitució.

DISSABTE 18 DE MARÇ

9.30 h IX Trobada de Vespes Clàssiques. Organitza: Vespa Club Benicarló.
Lloc: Pg. de Ferreres Bretó.

14.00 h Mascletà a càrrec de Pirotècnia Tomás.
Lloc: Pl. de la Constitució.

17.00 h Ofrena de flors a la Mare de Déu de la Mar.
Recorregut: Pl. de la Constitució, av. de Pius XII, c. del Crist de la Mar, c. del Rei en Jaume, c. Major i pl. de Sant Bartomeu.

DIUMENGE 19 DE MARÇ

11.00 h Missa en honor a Sant Josep.
Lloc: Església de Sant Bartomeu.

13.00 h Visita de les Falles als majors del Centre Geriàtric. Lloc: Centre Geriàtric.

14.00 h Mascletà de Sant Josep, a càrrec de Pirotècnia Tomás.
Lloc: Pl. de la Constitució.

19.00 h Crema de les falles infantils.
Lloc: Emplaçament de les diferents falles.

20.00 h Crema de la falla infantil guanyadora.
Lloc: Emplaçament de la falla infantil guanyadora.

A partir de les 23.00 h Crema de les falles.
Itinerari per determinar. La falla guanyadora serà, com sempre, l'última a cremar.

Benicarló es compromet amb la igualtat de gènere en el Dia de la Dona

text REDACCI

Benicarló ha commemorat el Dia de la Dona amb la lectura d'un manifest institucional i de diversos textos reivindicatius a càrrec d'alumnes de secundària i membres de la Taula Participativa d'Igualtat. La jornada s'ha completat amb la representació d'una obra de teatre a l'Auditori Pedro Mercader.

La commemoració del Dia de la Dona a Benicarló ha tingut un marcat accent reivindicatiu. Sota el lema comú «Fem un pas endavant per la igualtat», s'han reunit representants institucionals, de la comunitat educativa i de la societat benicarlanda per a reivindicar un any més els drets laborals i socials de les dones. La lectura del manifest institucional ha anat a càrrec de l'alcalde, Xaro Miralles, la regidora de Benestar Social, Marta Escudero, el portaveu del PP, Juan Antonio Mañá, i el regidor de Ciudadanos, Juan José Cornelles.

A través del manifest, l'alcalde i la regidora s'han compromés a elaborar i desenvolupar un Pla d'Igualtat Municipal «que ha de traduir-se en projectes concrets que incidisquen tant en l'Ajuntament com en la ciutadania». Segons ha explicat Marta Escudero, «treballarem de manera transversal a tots els departaments municipals per a introduir en totes les polítiques proposades i en totes les accions la perspectiva de gènere».

L'alcalde, que s'ha compromés a «assumir una tasca educadora i transformadora», s'ha refermat en aquest compromís i ha afegit que «impulsarem accions concretes per avançar en la igualtat d'oportunitats de dones i homes dins de l'àmbit laboral, tant dins de la mateixa administració com en les relacions amb altres empreses». Miralles ha afegit que «desenvoluparem al llarg de l'any formació específica per al funcionariat en matèria d'igualtat i campanyes específiques adreçades a diversos col·lectius» i ha assenyalat que

«aprofitarem les nostres festes, celebracions i programacions culturals per a dur a terme aquesta tasca educadora».

Per la seua banda, els alumnes del Centre Integrat Públic de Formació Professional i de l'IES Ramon Cid, han fet una crida per a l'eliminació de prejudicis sexistes i per l'educació en la igualtat i el respecte. I en representació de la Taula Participativa d'Igualtat, Maria José Añón ha incidit en la necessitat de «manifestar les desigualtats encara existents» i ha denunciat l'existència de cançons adreçades a joves que fomenten les discriminació i l'odi. «La coeducació i el foment de la igualtat efectiva entre dones i homes ha de ser un pilar fonamental del sistema educatiu» i ha assegurat que «hem d'educar els nostres joves en la igualtat per a no donar passos enrere».

Fins al 26 de gener, continuarà la programació de l'Ajuntament al voltant del Dia de la Dona, amb teatre (esta vesprada a les 20.00 hores a l'Auditori Pedro Mercader), exposicions, campanyes de prevenció, taules redones i la tradicional Volta a Peu de la Dona.

COSTAS INVERTEIX NOU MILIONS EN EL LITORAL DANYAT PEL TEMPORAL

text i foto REDACCI

En concret es tracta de les reparacions projectades a Vinaròs, Peníscola, Alcalà de Xivert, Benicarló. Segons fonts de la Delegació del Govern el total de la inversió estatal ascendeix a 9 milions d'euros dels quals prop de 3 milions corresponen a Castelló; 2,4 milions a València i 3,6 milions d'euros a Alacant. el Ministeri d'Agricultura, Pesca, Alimentació i Medi ambient, va destacar que els 9 milions d'euros destinats a obres d'emergència en platges de la Comunitat Valenciana representen un terç del total nacional que el Govern ha destinat a reposar platges i passejos marítims després dels danys provocats pels últims temporals. el delegat del Govern, Juan Carlos Moragues, va assegurar que l'objectiu és tenir les obres llestes «com més prompte millor». Es tracta d'actuacions d'emergència i es realitzen per la via d'urgència, per la qual cosa l'objectiu és que estiguen

llestes en Setmana Santa. Els projectes han sigut aprovats i supervisats per la delegacions territorials de les prefectures de Costas i en l'actualitat afecten a més de 30 municipis de la Comunitat Valenciana.

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Permeta'm que apofite la tribuna que m'ofereix cada setmana en aquesta epístola per, aprofitant que passava per ací, manifeste el meu goig de vore els carrers del poble tallats pels casals i embalums fallers diversos. No es crega que li parlo de fotesa, que va. Trobo que hi ha molta gent que opta per deixar el seu cotxe a casa i anar caminant als llocs i així diràs que es veja més animació i els que van amb el seu vehicle a motor (dic això per no repetir cotxe), com que no troben lloc per on passar, peguen i peguen voltes com una trompa i diràs que hi haja més vida a tot arreu. Falles tot l'any, que caram.

Aprofito també per donar-li l'enhorabona per l'espai que hi van dedicar a les activitats falleres. Molt bé, molt bé, molt bé.

Aquesta setmana sí que m'he passat una bona estona llegint La Veu. Col·laboradors de nivell que diuen coses de substància. Josep San Abdón, J. Guillén o Joan Heras són una veritable passada que no ens acabem de merèixer. Anem a pams però.

Com sempre, espectacular portada. Dedicada en aquesta ocasió a l'aparició (com si foren las caras de Bélmez) d'un jaciment arqueològic de l'Edat de Ferro a la partida del Mas de Fabra. Ah, quin sentit de l'humor més esmolat que tenen! S'hi veua el regidor de Cultura amb una peça d'una cosa que en altres temps devia ser un cànter o una cassola i que diu (el regidor, és clar): «Uaaalà, un tros de fang!» Igual que va dir fa uns anys amb la veneradíssima imatge del Santo Cristo de la Mar: «un tros de»... A casa encara ens petem de riure. Perquè tenim molt poc suc, ja ho sap vosté.

Una bona part de la revista fa referència al fet que se li ha donat pe fi d'una manera oficial el nom d'Àngel Alonso al camp municipal de futbol. Es veu que hi ha hagut qui a través de les

xarxes socials (una vegada més) s'ha pixat fora del test. En aquest aspecte som un poble que fem riure. Fem riure molt. No és per furgar en la puta llaga, però si Pichi en comptes de jugar al Barceona haguera jugat al Madrid o al Sevilla a hores d'ara tota aquesta minoria de malcontents amb la vida en general no hagueren dit res. Una cosa em crida l'atenció i igual és que, com estic encantat, no me n'he adonat. M'ha semblat que entre els mèrits que se li atribueixen al nostre il·lustre paísà no figurava ue havia estat seleccionador nacional de Catalunya. És un error meu que no ho he vist, és un error de qui va redactar el currículum o és que alguns partits hagueren posat alguna «pegueta» en sentir la paraula català o Catalunya? A saber.

Me n'alegro molt que des de l'Ajuntament es facen campanyes per la igualtat de gènere. No n'hi haurà mai prou. Hi ha molta feina a fer, sí, molta. Molta amb el jovent que puja. Molta amb els xiquets i molta, i penso que especialment, amb les xiquetes. Cada dia crec menys en la solidaritat i en aquests valors universals i eternals i penso que les teues coses te les has de solventar especialment tu. Per tant, dia de la dona treballadora tot l'any, no només el vuit de març.

Ja estic neguitós. No em puc aguantar més. Me'n vaig a preparar-me la disfressa per a dissabte. Me la posaré i no me la penso llevar en tota la setmana.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

text LA COLLA DE TAFANERS

Ja tenim cos de falles

Aquesta setmana, la veritat és que els tafaners hem estat una mica vagarosos. No veieu com de difícil és, cada setmana, haver d'anar omplint el corralet que la tendenciosa redacció de La Veu ens té reservat. I així, us ho diem del ben cert, ara per ara, no tenim res que tirar al paper en blanc, bé millor dit a la pantalla de l'ordinador, perquè vosaltres tingueu algun deslligo que llegir dissabte al matí. Ja, ja sabem que nosaltres de còmics de saló no tenim res, però mentrestant fiquem el dit a la nafra de totes aquelles coses que fan que a alguns benicarlandos, sobretot als que manen, els facen pujar els colors a la cara. Doncs bé, després d'aquesta paragrafada (?), perquè no sabem per on pegar-la, tanquem la introducció i comencem.

Carrer del Carme: zona de guerra!

Apa, anem per feina, i com solem fer habitualment quan anem una mica perduts, tirarem de recurs fàcil, com és parlar dels nostres amics de la policia local i dels seus informes. I és que cal reconèixer que són bons, molt bons, amb el llenguatge. Diuen: «00:22 Llamada de un conductor al que habian tirado una maceta impactando en el capó del vehículo en la Calle del Carmen. Se realiza inspección ocular y seguimiento». Ostres, Pedrín! No, si açò de conduir pel centre del poble sembla que ja se n'està tornant una activitat

d'alt risc. Recordem un altre cas semblant, on un xiquet que anava tirant pedres des d'una balconada va alarmar el personal que circulava pel carrer. Una altra vegada, curiosament també al carrer del Carme, a la nit, una altra colla de brètols, que anava saltant de terrat en terrat, es dedicava a tirar globus plens d'aigua a la gent que passava o als cotxes, creant l'alarma. En aquella ocasió hi va comparèixer, fins i tot, la Guàrdia Civil atés que algun conductor va tindre un ensurt dels grossos. Ara la cosa sembla que se n'ha sortit de mare i hem passat a majors. Ni pedreta, ni bufa d'aigua, tot un cossiet! La inspecció ocular devia ser ràpida, un bon bony al cotxe, ara, el seguiment... ¿li devien demanar consell a Newton per mesurar la trajectòria i vore d'on havia partit la susdita "maceta", i així enxampar el cafre que l'havia llençat? I és que l'ensurt, al conductor, no li'l va llevar ningú. Territori Comanxe que deia algú. No, si al final ens tocarà anar amb casc!

Més del mateix

En aquest altre atestat tornem a tindre un problema de concepció del que diuen: «04 12:28 Aviso por intento de sustracción en el interior de un Supermercado en la Avenida Papa Luna. Se facilita descripción. Posteriormente la Patrulla es requerida en la Calle San Juan por el robo de una chaqueta con la misma descripción (*dos mujeres de pelo rizado y un varón corpulento de unos 50 años*)». A vore que no ho acabem d'entendre, dos possibles robatoris, una jaqueta amb la mateixa descripció i tres possibles xorissos? Tot juntet forma un totum revolutum on la jaqueta sembla tenir la descripció de dos dones i un baró, que no sabem si cadascun dels

xorissos la portava, o se l'anaven passant, o si era de talla única, o si anaven a mitges, o si... venia del supermercat! HO veus, ja ens hem embolicat! Els signes de puntuació tenen alguna utilitat, no? Quants devots necessita santa Sintaxi!

Un espavilat!

Va, un més, aquest dels que indiquen amb claredat manifesta la barra que tenen alguns, i com volen traure profit, encara que siga apropiant-se del que no és seu, en aquest cas d'una tarja d'aparcament per a discapacitats. Diu així, l'informe: «14:15 Vehículo mal estacionado en doble fila en la Avenida Jacinto Benavente. Se procede a la retirada con grúa. Se interviene una tarjeta para personas con movilidad reducida visible en el vehículo, estando caducada sin pertenecer al titular del turismo, conductor ni acompañante». Un pillo! És cert que de vegades fem divertiment de les expressions dels nostres policies locals en el seus papers, això passa òbviament, perquè tot el que fan és públic, ara bé, això no lleva també que, igualment, fiquem damunt la taula el bon treball que fan quan alguns es volen aprofitar de la resta. I és que amb quina fauna, de vegades, els toca fer la feina als policies. Mercadeig amb la targeta, caducada, i damunt d'un altre! Ni amb crosses per a dissimular! A la pata coixa l'haurien d'haver fet tornar a casa!

ve de la p gina anterior

Vi Carlón

Canviem de tema, mireu el que ha trobat un tafaner per aquests mons de Déu, buscant coses relacionades amb el nostre poble. Doncs ni més ni menys que un vinet dels nostres ancestres, que després que ens quedàrem ací sense vinyes i que algú s'emportara vares de mallol allà baix a la Pampa Argentina, va fer sorgir el "Misionero Carlón". Això és el que posa a l'etiquetatge. La veritat és que no hem tingut el plaer de tastar-lo però, sens dubte, venint de missioners... i d'ací, deu tindre el gust de la glòria. Si no us ho creieu, el mateix etiquetatge qualifica el vi com a beguda nacional. Ja podem ací anar recuperant vinyes amb la nostra varietat... encara que siga de retorn de l'Argentina! Ara per ara tenim els del Setrill que ha donat el primer pas. A vore si se n'apunten més.

Autobusos

I quina polèmica s'ha muntat amb l'autobús taronja del sexe del àngels... que no són els de Ciudadanos. La veritat és que tenen mala bava els ultrafatxes volent-se apropiat del color dels de Ribera. En tot cas, com d'ells no ha sortit una veu contundent deixant-los al lloc d'on no haurien mai d'haver sortit, als de l'autobús ens referim, hem descobert que la gent té suficient imaginació per desarticlar tanta estupidesa amb les mateixes armes. Per si no ens hem explicat prou bé, podeu mirar la xarxa de xarxes, que va plena d'autobusos... pareguts. Ací només us en farem cinc cèntims d'un parell que diuen que han vist per casa nostra. El primer, com no, ara que s'apropa la Magdalena, segur que el voreu anar amunt i avall promocionant la seu beguda espirituosa: el cremaet de rom. I és que per aquestes terres, a falta d'altres propostes, ens acontentem després d'un bon esmorzar amb el cremaet de rigor! I l'altre, també amb el seu toc espiritual... tot i que amb matisos. Això sí, d'aquest últim només tenim la imatge... les rodes van a banda. Apa, us deixem les fotos les perquè vegeu de què va l'invent.

Novetats falleres

Ja tenim ací les falles i, de retruc, tots els carrers tallats. I la resta de mortals ens hi hem d'adaptar. Diuen que només són uns 10 dies. Menys que l'any passat. No, si als tafaners, tot i que de falleros no en tenim molt, no ens importa. Ara caminem més que mai i això sempre va bé per a la salut. Ara bé, el cartell indicatiu que ens han fer arribar també és indicatiu de l'efecte contrari, no? A vore, no és per faltar, però una mica problemàtic si algú té un problema de salut al mig del poble... En fi, és el que tenim, brusa negra, coets i canvi de falla a la plaça de Mossén Tomàs. Doncs sí, la falla més marxosa del poble, la dels Amics del foc, ha canviat un altre camí de lloc. Que contentes que estaran les mongetes, al caliu faller en primera línia!

DOS PEL·LÍCULES

Els Dies Gloriosos

text JOSEP MANUEL SAN ABD N

14 – I – 2017

Proyecto Lázaro de Mateo Gil és una d'aquelles pel·lícules que dona per a moltes interpretacions i per a fer llargs col·loquis en els cine clubs, si en que encara en queden. Un jove a qui diagnostiquen un càncer incurable i a qui només li donen un any de vida, decideix suïcidar-se abans que el seu cos es deteriore més per a ser congelat i poder ser ressuscitat quan ja s'haja trobat una cura per a la seua malaltia.

El jove es tornat a la vida l'any 2085, però les coses no són com ell esperava. No ha tornat amb el seu cos jove de quan va ser congelat, sinó que ara l'han reviscolat amb peces noves transformant-lo en una mena de nou Frankenstein. D'altra banda es troba amb un món nou, molt més deshumanitzat que el que va deixar. Tot això ens porta a un dels temes principals del film, l'ètica de la ciència i la ciència sotmesa a la dictadura dels negocis. El metge que aconsegueix la resurrecció està finançat per un fons d'inversió que ha invertit una enorme quantitat de diners i espera resultats, la qual cosa porta el metge a actuar sense cap mena d'escrúpol ètic. Un tema d'allò més transcendental en el futur del gènere humà i que ja comença a plantejar-se cada dia amb més força. ¿Com mantenir l'equilibri entre el necessari i imparable avanç de la ciència i aquells límits que l'ètica ens han d'impedir traspasar? I ¿qui decideix el que és ètic i el que no?

Però la pel·lícula permet fer una lectura de caràcter religiós. Ja el títol fa referència a l'episodi evangèlic de la resurrecció de Llätzer. Planteja allò que la majoria de religions prediquen, una altra vida més enllà de la mort. ¿Com podrà ser aquesta vida? Si ens trobem una altra vegada amb les persones amb qui hem conviscut a la Terra es tornaran a produir els mateixos conflictes que hem viscut ací, planteja un dels personatges. D'altra banda, en un dels moments més intensos de la pel·lícula, hi ha un diàleg molt interessant entre el metge i el ressuscitat, que podria ser el diàleg entre déu i la seua criatura, que ens recorda, salvant les distàncies temporals, aquell diàleg entre l'autor i el seu personatge que es pot llegir en Niebla de Miguel de Unamuno.

Una tema esperançat de la pel·lícula és, que malgrat tot, sempre hi haurà un lloc per a la generositat i l'amor, representat per l'evolució de la infermera que té cura del protagonista. Però la pel·lícula planteja també que l'existència del ser humà està condicionada per l'existència de la mort, i per això el seu final és ben inquietant.

28 – I – 2017

Darrere dels grans esdeveniments sempre hi ha persones anònimes que contribueixen a l'èxit de l'empresa. És el cas que podem veure en la pel·lícula Figuras ocultas de Theodore Melfi, que narra el dur camí que van haver de seguir tres científiques afroamericanes,- llavors encara no se les deia així -, per aconseguir un lloc de rellevància en la NASA, a finals dels anys 50 i començament dels anys 60 del segle passat. Van tenir doble dificultat, ser dones en un món dominat pels homes i a més ser negres en l'estat de Virginia, amb lleis racistes.

Les tres dones de les quals se'ns parla en la pel·lícula son Katherine Coleman Johnson, Dorothy Vaughan i Mary Jackson. La primera va calcular la trajectòria del vol espacial d'Alan Shepard, el primer nord-americà en viatjar a l'espai, el 1959. El 1962 quan la NASA va començar a utilitzar ordinadors per calcular l'òrbita de John Glenn al voltant de la Terra, va ser convocada per verificar els resultats de l'ordinador.

Dorothy Vaughan era matemàtica, dirigia la West Area Computers, un grup de treball compost exclusivament per dones afroamericanes, especialistes en matemàtiques. Katherine Coleman Johnson en formava part abans de ser transferida a la Divisió de Recerca de Vol de Langley. Mary Jackson va ser la primera dona negra que arribà al grau d'enginyera en la NASA. La carrera d'enginyeria en

ve de la p gina anterior

la Universitat de Virginia només la podien cursar estudiants blancs, per a la qual cosa va haver de recórrer als tribunals per a ser admesa.

En la pel·lícula assistim al moment en què la Unió Soviètica, als principis dels anys 60, s'havia avançat als Estats Units en la carrera espacial. Llavors l'administració Kennedy va forçar els seus científics a accelerar les seues investigacions perquè la seguretat nacional i el prestigi, - estem en temps de la Guerra Freda -, estaven en joc.

Però en aquest món que començava a estar tant avançat tecnològicament observem que els negres han de viatjar en la part de darrera dels autobusos, no poden accedir a determinats tipus d'estudis, i no poden compartir els lavabos amb els blancs. Com anècdota podem dir que al Pentàgon, situat a l'estat de Virginia, actualment hi ha el doble de lavabos dels que necessiten,

perquè quan es va construir als anys 40 estava vigent aquesta llei.

Les tres científiques amb constància, amb tossuderia, sense grans escarafalls, van obrint i obrint-se camí en aquest món tant hostil per a les persones de color negre. Les tres actrius que encarnen a les científiques realitzen una interpretació brillant.

La pel·lícula resulta en algun moment potser excessivament amable. És molt amena i entretinguda, producte típic de la indústria cinematogràfica nord-americana, no ho dic com un retret, és la seua manera de contar les coses. Tanmateix, és també un homenatge a tres científiques que havien restat bastant anònimes, és un cant a l'optimisme i a l'esforç per a assolir la meta que algú es proposa i és també el relat de lluita pels drets civils de les minories ètniques, una altra vegada posats en perills després de les darreres eleccions, si es que alguna vegada s'havien assolit del tot. Per tot això és una pel·lícula que val la pena veure.

7é Drets lingüístics

Dóna suport als mitjans de comunicació en la nostra llengua. Consumeix béns i productes etiquetats en valencià.

Amb el suport de:

el tempir

El Mucbe programa per al 2017 exposicions dedicades a artistes valencians

text REDACCI

La programació del Mucbe per al 2017 inclou a les figures més rellevants de l'art valencià contemporani i les commemoracions de l'any Miguel Hernández i el 25é aniversari de la mort de Joan Fuster. La imminent declaració oficial del centre com a museu refermarà el Mucbe com un focus emissor de cultura de primera línia a la Comunitat Valenciana.

El regidor de Cultura, Josep Barberà, ha presentat avui les línies mestres de la programació del Mucbe per al 2017, que comptarà exposicions d'artistes valencians de primer nivell. El primer, l'escultor Sebastià Miralles, mort recentment, a qui el Mucbe dedicarà una potent mostra que s'inaugurarà el 6 d'abril i es podrà visitar fins al 7 de juny.

El pintor alcoià Antoni Miró serà un altre dels artistes de primer nivell que penjaran la seua obra als murs de l'antic convent franciscà. Els visitants podran gaudir de 47 pintures carregades de referències socials i polítiques dedicades a la solidaritat internacional de la Segona República Espanyola. L'exposició de Miró es podrà visitar fins al 30 d'agost.

D'altra banda, el discurs artístic de l'alcoià Adrià Pina, amb la mostra «Política Interna», que conté una forta carrega crítica contra la corrupció, serà un altre dels atractius que mostrarà el Mucbe al llarg de tot l'estiu. El centre també ha volgut dedicar part de la seua programació al desè aniversari del club de pilota de Benicarló Arrea-li bona, que es plasmarà en la mostra de l'artista José Manuel García Cerveró, «Jere», amb una selecció de pintures i escultures de caràcter costumista dedicades a l'esport autòcton valencià que obrirà portes a mitjans del mes de setembre.

No s'acaben aquí les propostes que el Mucbe prepara per a l'any en curs. El regidor de Cultura ha anunciat també que el centre «treballa actualment en la programació de dos importants commemoracions que afecten a dos valencians de renom: el 25é aniversari de la mort de l'assagista i escriptor Joan Fuster i la commemoració de l'any dedicat al poeta Miguel Hernández». «El Mucbe -ha dit Barberà- aportarà també ingredients a aquestes destacades commemoracions». El regidor ha explicat que el centre acollirà la segona edició de les Jornades de Memòria Històrica, que enguany estaran contextualitzades «en el vuitantè aniversari dels primers bombardejos sobre Benicarló a la Guerra Civil, documentats el 1937».

Tot i la aquesta intensa programació, el regidor ha subratllat que «la cultura no es pot tancar entre quatre parets», i ha puntualitzat que «el Mucbe ha de ser la destinació natural després de viure la cultura al carrer», en referència a les moltes activitats que es preparen des de l'Ajuntament per a animar la vida cultural en diferents espais de la ciutat.

Declaració oficial de museu

La presentació de la programació de 2017 ha servit també per a fer balanç de l'any 2016, durant el qual el Mucbe va rebre més de 26.000 visitants. Per al regidor de Cultura, aquesta

xifra significa «que s'ha fet un excel·lent treball, no només l'any passat, sinó des de la inauguració del centre» i ha anunciat que «en breu es publicarà al Diari Oficial de la Comunitat Valenciana la declaració oficial de museu». «Aquesta declaració -ha assenyalat Barberà- canviarà el paradigma de funcionament del Mucbe», de manera que les sales del convent franciscà podran acollir peces -com moltes de les trobades al poblat iber del Puig de la Nau- que ara es troben en altres museus.

També es beneficiaran de la declaració de museu les exposicions permanents que acull el recinte, com la del pintor Peiró Coronado, que podrà trobar «vies d'intercanvi amb altres museus del país que permetran promocionar al nostre artista plàstic més destacat», ha subratllat Barberà. Cal recordar que en l'actualitat, el Mucbe està catalogat com a centre cultural, una definició que limita les seues funcionalitats museístiques.

El regidor de Cultura ha assenyalat també que amb la restauració de la capella del convent, que està a punt de finalitzar, «es generarà una conjunció d'espais d'enorme interès patrimonial que canviarà el significat cultural de tot el recinte».

Benicarló amb Nepal: Taller - Sopar, a la penya Setrill

text i foto ROSA LOURDES i TONYO

L'altre dissabte Benicarló va donar, una altra vegada, mostres de la seua solidaritat amb Nepal. A la penya Setrill vam organitzar un taller-sopar per tal de arreplegar quatre duros per a ajudar als xiquets de l'orfenat de Bhimphedi, a 60 km al sud de Kathmandu del qual ja us n'hem parlat altres vegades.

Vam assistir-hi més d'una quarantena de persones per a elaborar, entre tots, tres plats típics de la cuina nepalesa: badam sandeko (ensalada de cacaus), pokoda (bunyols de verdures), momo (farcellets de carn o verdures) i les salses d'acompanyament.

A les 7 de la vesprada en punt ens vam arromangar i vam començar a preparar en grups els tres plats i sobre les 9 vam començar a sopar. Uns asseguts a les taules que ens havien preparat els incondicionals de la penya, Raül i Maura. Els altres estaven cuinant i menjant ja que tant els pokoda i els momo s'han de menjar calents.

Va ser un èxit en tots els aspectes, tant a nivell culinari com a nivell econòmic. Els benicarlantos sabem quedar bé. Havíem suggerit 10 € per cap de donatiu i al final va ser de quasi el doble.

També cal dir que per a la gent que ha estat a Nepal, al menjar li faltava un poc de piro, és a dir, de picant, però els cuiners estaven amenaçats per a no guisar massa especiat.

Després de veure un vídeo del balmandir (temple dels xiquets, orfenat) de Bhimphedi, tots a escurar i, en un punt, la penya va quedar com l'havíem trobada.

Des d'aquestes línies volem agrair a la penya Setrill la seua col·laboració sempre que l'hem demanada, així com a Juanito Pantoni per les taronges que en van servir de postres i a Tere i Jaume per les cols per a fer els pokoda i els momo vegetarians. I com no a tots els participants per la seua generositat.

Gràcies a tots i fins la propera.

“Us presento un cantant o grup que m’agrada molt”

Fronteres

text JOAN HERAS

Si no us fa res, amables lectors i lectores, em fa gràcia explicar-vos una petita anècdota d’institut. Cada classe, cada grup, és un món, una mena d’ecosistema irrepètible, que ens regala experiències i moments de tots colors i gustos. Durant aquest curs escolar, els vertiginosos i absolutament incomprensibles –sempre manifestament erràtics– canvis curriculars als quals ens sotmeten permanentment els nostres dirigents educatius m’ha permès fer a 4t d’ESO una hora de classe setmanal dedicada a reforçar l’expressió oral. La novetat de la matèria m’ha empès a pensar i dissenyar unes activitats que permetin als meus alumnes perdre la por a parlar en públic i desplegar unes habilitats per lligar un petit discurs a partir d’un guió ben pensat. En aquest context, la setmana passada els vaig presentar la nova activitat. En aquesta ocasió, els proposo fer una petita exposició sobre un cantant o grup que els agradi. Cal parlar-ne una mica, durant cinc minuts, a partir d’un guió establert –repassar una mica la vida i la discografia del cantant, situar-lo en un gènere o estil, explicar quan el va descobrir i quines sensacions li transmet– i, després, escoltar i comentar una cançó d’aquest cantant o grup.

En la sessió de presentació de l’activitat vaig decidir explicar de manera pràctica i directa què els demano que facin. Dit i fet, doncs, vaig fer jo mateix la primera sessió d’aquesta activitat i els vaig parlar de Luis Eduardo Aute –seguint els punts de l’esquema proposat– i tot seguit vam escoltar i comentar *Las cuatro y diez*. Aquesta cançó d l’any 1973 és, per a mi, una petita meravella. Transcripció del text per si ara no la teniu present o per si no la coneixeu.

Fue en ese cine, ¿te acuerdas?
 En una mañana al este del Edén
 James Dean tiraba piedras
 a una casa blanca, entonces te besé.
 Aquélla fue la primera vez.
 Tus labios parecían de papel
 y a la salida en la puerta
 nos pidió un triste inspector nuestros carnets.
 Luego volví a la academia
 para no faltar a clase de francés.
 Tú me esperaste hora y media
 en esta misma mesa, yo me retrasé

¿Quieres helado de fresa
 o prefieres que te pida ya el café?
 Cuéntame como te encuentras
 aunque sé que me responderás: muy bien.
 Ten, esta foto es muy fea

el más pequeño acababa de nacer.
 Oiga, ¿me trae la cuenta?
 Calla, que fui yo quien te invitó a comer,
 no te demores, no sea
 que no llegues a la hora al almacén;
 llámame el día que puedas
 date prisa que ya son las cuatro y diez

Abans d’escoltar-la per primera vegada els vaig situar un parell d’elements de context –el títol de la pel·lícula, l’època franquista en què la policia demanava els carnets a la sortida de determinats espectacles, la diferència temporal evident entre la primera i la segona estrofa– i, una vegada escoltada, amb la lletra projectada, vaig comentar alguns altres elements –la cançó és com un petit diàleg on només parla un dels dos protagonistes, el fet que la trobada té un evident caràcter de record d’un moment feliç, la força dels inicis d’una relació amorosa, etc.– i, entre tots plegats, vam intentar definir quant de temps ha passat entre el dia de la matinal de cinema i del primer petó i la trobada del present –tot analitzant el sentit de la fotografia que ell li dona. Sense cap mena de retòrica fàcil, amb un parell d’estrofes breus i una melodia bellíssima, l’Aute ens explica el naixement d’una història d’amor, el valor especial que adquireixen certs llocs –aquell cinema, aquesta mateixa taula d’un bar– en el nostre paisatge personal i ens dibuixa un retrobament que ens arrossega cap a un final obert –una relació que reconstruirà ponts trencats?

I ara arribo a l’anècdota. Acabada la meua exposició, el Diego –un noi que té interessos molt diversos– em va preguntar: “T’identifiques amb la història de la cançó perquè has viscut alguna cosa similar?” Li vaig dir que no però la seva pregunta em va fer pensar, d’entrada, en la necessitat de trobar una justificació directa a l’entusiasme i, per altra banda, la necessitat de relacionar l’experiència estètica amb allò més biogràfic. Amb el pas dels anys anem prenent consciència que allò que ens commou no ha d’estar lligat necessàriament a la pròpia experiència personal sinó que pot tenir molt a veure amb l’emoció d’allò que ens fa pensar, d’allò que ens interpel·la emocionalment i intel·lectualment, amb allò que ens convida a moure’ns pels paisatges d’allò que podria haver estat, pels camins recorreguts de les vides no viscudes, per la certesa plàcida de llocs que parlen del que som. La pregunta del meu alumne, doncs, em va obrir de nou un escenari molt interessant de reflexions estètiques. Una cançó bellíssima, unes reflexions obertes, una classe diferent i intensa... què més puc desitjar?

(Podeu escoltar la cançó al següent enllaç:
<https://www.youtube.com/watch?v=4w7mrt0Wjjo>)

5ª JORNADA Lliga PROMESAS A VINARÒS

text i foto CNB

Dissabte 4 de Març, a la piscina de Vinaròs, va tindre lloc la 5ª jornada de la lliga promeses de natació, per a la categoria benjamí.

L'equip, dirigit per Lucia Vicente i Carla Cornelles, el formaren 16 nedadors:

Dino Buttice, Yeray Ibáñez, Cristian Sorín, Alejandro Rodríguez, Oscar Balaguer, David Balaguer, Gerard Labèrnia, Joan Ballester, Blai Marzà, Paula Alcaraz, Maitane Lacalle, Martina Caldés, Bianca Ralea, Yusra Laalioui, Alicia Harris i Joana Bel.

Els benjamins del club oferiren, un cop més, una actuació plena d'il·lusió i ganes d'agradar.

Els resultats més destacats dels de Benicarló foren: el segon lloc de Gerard Labèrnia, als 100 papallona de l'any 2005 i la tercera posició de Joana Bel, als 100 papallona de l'any 2006.

JA LES TENIM ACÍ

text VICENT T. PERIS

Magnífica nit la que vaig viure dissabte passat amb motiu de la gran i monumental cridà fallera. Esdeveniment aquest que recomano a tothom i que hauria d'entrar per la porta gran de les nostres tradicions més ancestrals. Quina meravella!, quin goig!, quin luxe d'organització i quina gran i massiva participació de tot lo poble. Vaig començar a les quatre de la tarde

i no vaig parar fins diumenge a altes hores de la nit. Em vaig deixar portar per l'esperit faller i ja no em vaig poder desfer d'ell. A la Margot, que va insistir en que volia vindre, la vaig perdre de vista ben aviat. A mitja tarde la vaig veure un moment i em va dir "a mi gustan fallas, falleros generosos". Dit això la vaig tornar a perdre de vista fins a la matinada. Jo vaig seguir l'ambient faller i vaig fer cap a la pista annexa del pavelló, que ben recentment havia segut repintada amb uns materials de gran qualitat per a que els falleros del poble la pogueren estrenar amb totes les de la llei. Aquella flamant pista va aguantar de tot, des de trossos de llonganissa amb all i oli a olives, cervesa, vi i cubates. Magnífica la qualitat de la pintura emprada. A l'endemà també va tindre la seua ració de olioses i gresoses paelles autènticament valencianes cuinades pels mateixos fallers a un solar del costat. Magnífic el concert de la cridà, sobretot perquè es va allargar fins a les cinc i mitja de la matinada. No puc opinar dels que van tocar perquè anava tan gat que ni sé si eren mascles o femelles, duo, grup o orquestra. Ni idea, però com em vaig xalar! Cap a les set del matí em vaig trobar amb la Margot, molt serena ella, que mostrant-me la butxaca interior de la jupa que portava em deia "falleros fásiles, bolsillo generoso", i en obrir el botó vaig contemplar una respectable quantitat de bitllets de curs legal que la meua xicota s'havia beneficiat amb el noble art d'arribar allà on no arribaven les dones dels falleros.

Acabada aquesta primera celebració de les dues grans setmanes falleres, i ja ben preparat i disposat a gaudir dels intensos dies de festa que se'ns venen al damunt, ara els faré un petit resum de la jornada esportiva viscuda pels dos equips amateurs del nostre poble. Casualment tos dos equips tenien els seus partits a la mateixa hora, totalment intempestiva per a mi, i que no era una altra que diumenge a les dotze del migdia. Jo a eixa hora estava anant cap a les paelles falleres. El primer equip del Benicarló es va desplaçar a la ciutat de Puçol, d'on va vindre amb l'excessiu resultat de quatre a un. Potser no hi havia per a tant, però un cert relaxament dels nostres jugadors va fer possible aquest resultat. No passa res.

Per una altra banda, l'equip amateur del Benicarló Base Futbol va treure un valuós empat del camp del Càlig, un dels teòrics aspirants a pujar de categoria. Lo papa, que se n'havia anat a dormir d'hora, va pujar a vore lo partit, que es preveia emocionant. No van fallar les previsions. Lo Càlig es va avançar al marcador i es va posar amb un dos a zero que feia preveure una derrota del líder. Lo papa m'ha dit que l'ambient estava més aviat escalfadet. Els jugadors de l'equip calijó, amb lo cul més pelat que els nostres, van repartir de tot el que van voler. Segons lo papa, hi havia un torrellanquí al Càlig molt mancat d'educació que va tindre una actuació destacada i que va fer gala de la seua pobresa d'esperit. Lo partit anava transcorrent amb més o menys animació, amb expulsió del nostre segon entrenador inclosa gràcies a la seua penosa actuació, fins que quasi al final del matx va arribar el gol de l'empat. Llavors es va produir un fet curiosíssim. Un jugador del nostre equip, fill d'una calijona i un benicarlano autor de la passada que fa donar el gol fet a Jairo, no se li va acudir una altra cosa que brindar el gol als paisans de la seua mare amb un estrany joc de dits. Llavors es va armar la grossa. Al llarg i ample del camp es van anar formant grups de jugadors, tècnics i públic a mode de petites disputes. Segons lo papa eren com petits regnes de taifes, independents, però al mateix temps units per la mateixa motivació. Lo papa no va ser capaç de veure-ho tot perquè era tanta la varietat i qualitat dels espectacles, que es va avergonyir del penós espectacle que hi havia davant dels seus ulls, així que va optar per anar-se'n del camp fent cas omís de les provocacions que li llançava el públic local. Afortunadament, alguns directius del Càlig i alguns del Benicarló, van intentar posar una mica de seny a la situació. Ara, que segons lo papa, qui sí que va rebre va ser l'àrbitre per part d'un aficionat, que va descarregar la seua frustració i poc senderi en aquell. Tot plegat un espectacle molt desagradable que no fa bé a ningú.

ESCACS: Els tres equips del Riu Sènia Benicarló van jugar la sisena ronda

text VICENT FERRER fotos CAB

El Riu Sènia Benicarló A se va desplaçar a Amposta on es va imposar per 6-2, la qual cosa els permet mantenir les seues aspiracions a acabar tercers en la classificació final.

L'equip benicarló va estar format per: Jorge Gutiérrez "Chapu", Enoc Altabás, Daniel Domínguez, Vicent Villarroya, Agustín Llorach, Miguel Gea, Ernesto Albalat i Pedro García. El Riu Sènia Benicarló B va jugar a casa davant del Duesaigües amb el resultat de 6-0 per als visitants. L'equip B va estar format per: Damián Alberich, Elies Alberich, Tomas Butkis, Álvaro Serrano, Hugo Desir i Jaume Miralles. El Riu Sènia Benicarló C va jugar a casa davant del Ruy Lopez B de Vinaròs amb un resultat final de 6-0 per als visitants. El tercer equip va estar format per: Roberto Tipán, Omar Mandil i Jhostin Sánchez.

Va començar a Sogorb, la II Lliga Escoles Ciclisme BTT

text VICENT FERRER fotos CC DB

El passat dissabte es va celebrar la primera prova de la II Lliga de les Escoles de Ciclisme BTT de la província de Castelló. En ella van participar alumnes de l'escola del Club Ciclista Deportes Balaguer de Benicarló, aconseguint bons resultats per a ser una època matiner, malgrat que encara no s'han començat els entrenaments.

La pròxima prova serà al Grau de Castelló.

Classificacions

Promeses:

Sergio Forés 16é i Sergi Roca 17é

Principiants:

Adrià Roca 2n i Gonzalo Martínez 23é.

Infantils:

Hugo Beser 4t i Izan Monroig 8é

El Club Bàsquet Benicarló promociona el seu esport als col·legis

text VICENT FERRER fotos CBB

Representants del Club Bàsquet Benicarló van estar el passat dijous 2 de març promocionant el bàsquet entre els alumnes de 3 i 5 anys del CEIP Martínez Ródenas. Aquesta iniciativa sorgeix amb l'objectiu de donar a conèixer als més xicotets els fonaments bàsics de l'esport de la cistella.

En aquesta ocasió, han estat els jugadors de l'equip sènior autonòmic Byron, Kelvin, David, Luis i Pau els que han fet passar una estona divertida als xiquets i xiquetes, amb exercicis, jocs i entreteniment.

S'espera poder visitar la resta de col·legis de la ciutat durant les pròximes dates, per a acostar aquest bonic esport a tots els xicotets de la localitat.

*L'Ajuntament de Benicarló
vos convida a participar de les Falles 2017*

